

Per Kalėdinę šventę miške, viena šešių metų mokinukė padainavusi Kalėdų seneliui dainelę, vietoj saldainių(kurių negali valgyti) gavo blizgančiame maišelyje džiovintų obuoliukų.

Labai nudžiugo. Vakare valgydama džiovintus obuoliukus garsiai dalinosi mintimis.

- Dabar žinau Kalėdų senelis ir apie mane galvojo. Parinko tokį gražų maišelį. Jis turi sodą, kur auga obelys. Jo obuoliukai skanesni už mūsų. Aš irgi norėčiau Kalėdų senelį ir jo padėjėjus pavaišinti. Tik kaip tai padaryti?

Ir kitą dieną jai šovė mintis. Pasakė mamai, kad leistų uždegti žvakelę ant palangės, kuri būtų ženklas ir prikvieštų į Kalėdų senelį ir jo padėjėjus į svečius.

Dar taip keletą dienų mergaitė pas mamą prašė uždegti ant palangės žvakutę, kuri buvo kvietimo ženklas, kad Kalėdų senelis ateitų su savo padėjėjais pasivaišinti saldainiais, kurių mergaitė vis pridėdavo po eglute.

Labai nustebino mergaitės dosnumas, kūrybiškumas ir vaizdiniai. Ji valgydama tuos obuoliukus matyvavo turtingą vaizdinį, kalėdų senelį ir jo aplinką.

Ši dovanėlė su jos vidiniu kuklumu ir kūrybiškumu jai tapo sveikatos eleksyru.

Linkėčiau kuo ilgiau jai gyventi vaizdinių pasaulyje ir, kad jos aplinkoje niekas neužgesintų jos kūrybiškumo.

Mane labai jautriai palietė šis mažos mergaitės dosnumas ir gebėjimas džiaugtis visai paprastomis dovanomis.

Jolanta

